

lab_1_introduction

October 25, 2022

1 Regresja liniowa i logistyczna

1.1 Wstęp

Celem laboratorium jest zapoznanie z najprostszymi narzędziami do predykcji na podstawie danych - regresją liniową i logistyczną. Zapoznasz się na nim z następującymi tematami: * przygotowaniem

danych, w szczególności z: * ładowaniem danych, * typami danych, * obsługą wartości brakujących, * oceną przydatności atrybutów, * skalowaniem wartości; * regresją liniową, w szczególności z: * podziałem zbioru na część treningową i testową, * oceną jakości modelu, * walidacją skrośną, * wyszukiwaniem hiperparametrów; * regresją logistyczną, w szczególności z: * różnymi rodzajami błędów klasyfikacji, * problemem przeuczenia, niedouczenia oraz metodami regularyzacji modelu.

Na pierwszych zajęciach możesz korzystać ze środowiska Google Colab i zdalnego środowiska obliczeniowego. Jeżeli interesuje Cię skonfigurowanie Pythona u siebie, to niezbędne informacje są podane w sekcji “Konfiguracja własnego komputera”.

1.2 Wykorzystywane biblioteki

Na zajęciach korzystać będziesz z kilku popularnych bibliotek do Pythona, które umożliwiają klasyfikację danych, ich wizualizację czy preprocessing. Są to: 1. [numpy](#) - klasyczna biblioteka do wykonywania obliczeń macierzowych. Pozwala na efektywne przeprowadzanie obliczeń naukowych (np. na macierzach). Dobrze współgra z biblioteką pandas, 1. [pandas](#) - narzędzie do analizy danych, ich strukturyzowania oraz manipulacji na nich, 1. [sklearn](#) - narzędzie do przeprowadzania klasyfikacji, regresji, clusteringu itp. Biblioteka ta jest dość rozbudowana i pozwala także na mapowanie danych czy redukcję wymiarów. Więcej informacji znajdziesz w podanym linku, 1. [missingno](#) - narzędzie do wizualizacji kompletności danych (brakujących wartości), 1. [seaborn](#) - kompleksowe narzędzie do wizualizacji danych jako takich. Pozwala na stworzenie bardzo szerokiej gamy wykresów w zależności od potrzeb.

Zostały tutaj pominięte pewne standardowe biblioteki jak np. `os` czy `matplotlib`.

1.3 Konfiguracja własnego komputera

Jeżeli korzystasz z własnego komputera, to musisz zainstalować trochę więcej bibliotek (Google Colab ma je już zainstalowane). Najlepiej używać Pythona 3.9, z którym laboratorium było testowane.

1.3.1 Anaconda

Jeżeli korzystasz z Anacondy (możesz uruchomić w terminalu):

```
[1]: !conda install -c conda-forge --yes pandas scikit-learn matplotlib missingno
    ↪imbalanced-learn lightgbm shap
```

```
Collecting package metadata (current_repodata.json): done
```

```
Solving environment: done
```

```
# All requested packages already installed.
```

```
Retrieving notices: ...working... done
```

1.3.2 venv

Jeżeli używasz zwykłego `venv`'a (**zdecydowanie niezalecane, szczególnie na Windowsie**):

```
[2]: #!pip install --yes pandas scikit-learn matplotlib missingno imbalanced-learn
    ↪lightgbm shap
```

W przypadku własnego komputera, jeżeli instalowałeś z terminala, pamiętaj, aby zarejestrować aktualne środowisko wirtualne jako kernel (środowisko uruchomieniowe) dla Jupyter Notebooka. Wybierz go jako używany kernel w menu na górze notebooka (nazwa jak w komendzie poniżej).

```
[3]: !ipython kernel install --user --name "PSI"
```

Installed kernelspec PSI in /Users/mateu/Library/Jupyter/kernels/psi

2 Przygotowanie danych

2.1 Ładowanie danych tabelarycznych

Jeżeli pracujesz na Google Colab, zacznij od przeniesienia dwóch plików CSV, które zostały dołączone do laboratorium (`titanic.csv` oraz `titanic_test.csv`), do folderu `/content`. Nie musisz ich umieszczać w `/content/sample_data` - ważne, aby znalazły się w `/content`. Jeżeli pracujesz lokalnie, to wystarczy, że pliki te będą obok tego notebooka.

Pliki te to dwa zbiory, jeden jest treningowy (czyli z etykietą klasy), a drugi tych etykiet nie posiada. Celem jest oszacowanie na podstawie dostępnych danych tabelarycznych, czy dany pasażer Titanica przeżył katastrofę (etykieta ma wtedy wartość 1), czy miał mniej szczęścia. Dokładny zestaw cech, którymi będziemy dysponować, omówimy sobie w dalszej części laboratorium.

Wczytajmy dane `titanic.csv` do zmiennej `train_data`.

```
[4]: import pandas as pd

train_data = pd.read_csv("titanic.csv")
```

Zobaczmy jakie dane znajdują się w naszej tabeli. Wykorzystajmy do tego metodę `info()`.

```
[5]: train_data.info()
```

```
<class 'pandas.core.frame.DataFrame'>
RangeIndex: 891 entries, 0 to 890
Data columns (total 12 columns):
#   Column          Non-Null Count  Dtype
---  -
0   PassengerId      891 non-null   int64
1   Survived         891 non-null   int64
2   Pclass           891 non-null   int64
3   Name             891 non-null   object
4   Sex              891 non-null   object
5   Age              714 non-null   float64
6   SibSp            891 non-null   int64
7   Parch            891 non-null   int64
8   Ticket           891 non-null   object
9   Fare             891 non-null   float64
10  Cabin            204 non-null   object
11  Embarked         889 non-null   object
```

```
dtypes: float64(2), int64(5), object(5)
memory usage: 83.7+ KB
```

Szczegółowy opis znaczenia kolumn znajdziesz na [pod linkiem](#). Zapoznaj się z akapitem **Data Dictionary**.

2.2 Wstępna analiza danych

W przytłaczającej większości przypadków, zanim zaczniesz robić jakąkolwiek predykcję czy analizę danych, dobrze jest zapoznać się z nimi, z ich kodowaniem i znaczeniem. Kolejnym istotnym aspektem jest typ danych. Otóż nie każdy klasyfikator nadaje się do każdego typu.

Wyświetlmy teraz kilka przykładowych rekordów z samej góry korzystając z metody `head()`.

```
[6]: train_data.head()
```

```
[6]:   PassengerId  Survived  Pclass  \
0             1         0       3
1             2         1       1
2             3         1       3
3             4         1       1
4             5         0       3

                                Name    Sex  Age  SibSp  \
0                Braund, Mr. Owen Harris  male  22.0     1
1  Cumings, Mrs. John Bradley (Florence Briggs Th...  female  38.0     1
2                Heikkinen, Miss. Laina  female  26.0     0
3  Futrelle, Mrs. Jacques Heath (Lily May Peel)  female  35.0     1
4                Allen, Mr. William Henry   male  35.0     0

   Parch    Ticket   Fare Cabin Embarked
0      0   A/5 21171   7.2500   NaN        S
1      0   PC 17599  71.2833   C85        C
2      0  STON/O2. 3101282   7.9250   NaN        S
3      0    113803  53.1000  C123        S
4      0    373450   8.0500   NaN        S
```

Jeżeli potrzebujesz szybko stwierdzić, ile dane zawierają rekordów i kolumn, pomocna okazuje się opcja `shape`:

```
[7]: train_data.shape
```

```
[7]: (891, 12)
```

2.3 Dane katagoryczne

Już możemy wysnuć pierwsze wnioski i zauważyć pierwszy problem. Istnieją dwa rodzaje danych: katagoryczne (z ang. *categorical data*) oraz numeryczne (z ang. *numerical data*). Ten podział jest bardzo istotny. Dane numeryczne to żadna niespodzianka, po prostu mają swoją wartość, jak np.

Fare, czyli opłata za rejs. Dane katagoryczne to takie, którym w większości przypadków nie można przyporządkować wartości liczbowej (wyjątkiem są dane katagoryczne uporządkowane).

Wyobraź sobie, że klasyfikujesz kolory i masz wartości RGB. Nie możesz ich zakodować jako np.: $R = 0$, $G = 1$ i $B = 2$. Stwierdzasz tym samym, że w jakimś sensie $R < G$, $R < B$ i $G < B$. Nie ma powodu tak sądzić. Istnieje jednak pewien wyjątek. Spójrz na kolumnę **Sex**. Z opisu danych wiesz, że przyjmuje ona dokładnie dwie wartości katagoryczne: *Male* oraz *Female*. W takiej sytuacji wolno Ci zakodować te wartości numerycznie jako 0 i 1. Stwierdzasz tym samym, że ktoś jest **male** albo nie jest. Bez straty w ogólnej definicji problemu możesz zakodować odwrotnie i stwierdzić, że ktoś jest **female** albo nie jest.

Wykonaj poniższy kod. Zauważ, że takie zakodowanie cechy miało wpływ na zużycie pamięci (*memory usage*). Jak myślisz, dlaczego?

```
[8]: from pandas import Categorical

train_data["Sex"] = Categorical(train_data["Sex"]).codes
train_data.info()
```

```
<class 'pandas.core.frame.DataFrame'>
RangeIndex: 891 entries, 0 to 890
Data columns (total 12 columns):
#   Column          Non-Null Count  Dtype
---  -
0   PassengerId     891 non-null   int64
1   Survived        891 non-null   int64
2   Pclass         891 non-null   int64
3   Name           891 non-null   object
4   Sex            891 non-null   int8
5   Age           714 non-null   float64
6   SibSp          891 non-null   int64
7   Parch         891 non-null   int64
8   Ticket         891 non-null   object
9   Fare          891 non-null   float64
10  Cabin         204 non-null   object
11  Embarked       889 non-null   object
dtypes: float64(2), int64(5), int8(1), object(4)
memory usage: 77.6+ KB
```

Posiadamy jeszcze jedną kolumnę, która może być dla nas istotna, a zawiera nie dwie, tylko trzy wartości katagoryczne. Jest to kolumna **Embarked**, oznaczająca port, w którym dany pasażer wsiadł. Jak już ustaliliśmy, nie można jej zakodować jako np. 0, 1, 2. Można natomiast usunąć kolumnę **Embarked** i stworzyć trzy nowe, zawierające tylko wartości 0 oraz 1, gdzie 1 oznacza, że pasażer wsiadł w danym porcie. Taką technikę nazywamy z ang. *one-hot encoding*.

Zastanów się, co nam daje ta technika, z punktu widzenia wykonywania obliczeń na danych?

```
[9]: from pandas import get_dummies

train_data = get_dummies(data=train_data, columns=["Embarked"])
```

```
train_data.head()
```

```
[9]: PassengerId  Survived  Pclass  \
0            1         0         3
1            2         1         1
2            3         1         3
3            4         1         1
4            5         0         3

                                     Name  Sex  Age  SibSp  Parch  \
0                        Braund, Mr. Owen Harris    1  22.0    1    0
1  Cumings, Mrs. John Bradley (Florence Briggs Th...  0  38.0    1    0
2                        Heikkinen, Miss. Laina    0  26.0    0    0
3  Futrelle, Mrs. Jacques Heath (Lily May Peel)    0  35.0    1    0
4                        Allen, Mr. William Henry    1  35.0    0    0

      Ticket    Fare Cabin  Embarked_C  Embarked_Q  Embarked_S
0    A/5 21171   7.2500   NaN           0           0           1
1    PC 17599  71.2833   C85           1           0           0
2  STON/O2. 3101282   7.9250   NaN           0           0           1
3    113803  53.1000  C123           0           0           1
4    373450   8.0500   NaN           0           0           1
```

2.4 Wartości brakujące

Niestety, ale nasze dane trenujące nie są kompletne. Możesz się o tym przekonać, wykonując poniższy kod:

```
[10]: train_data.isnull().sum()
```

```
[10]: PassengerId    0
Survived          0
Pclass            0
Name              0
Sex              0
Age             177
SibSp            0
Parch            0
Ticket           0
Fare             0
Cabin           687
Embarked_C       0
Embarked_Q       0
Embarked_S       0
dtype: int64
```

Możesz zauważyć, że w naszych danych 177 rekordów (z 891) posiada brakującą informację na temat wieku. Z kolei w 687 rekordach brakuje informacji o numerze kabiny. Biblioteką, która

pozwała na zwizualizowanie tych braków, jest *missingno*.

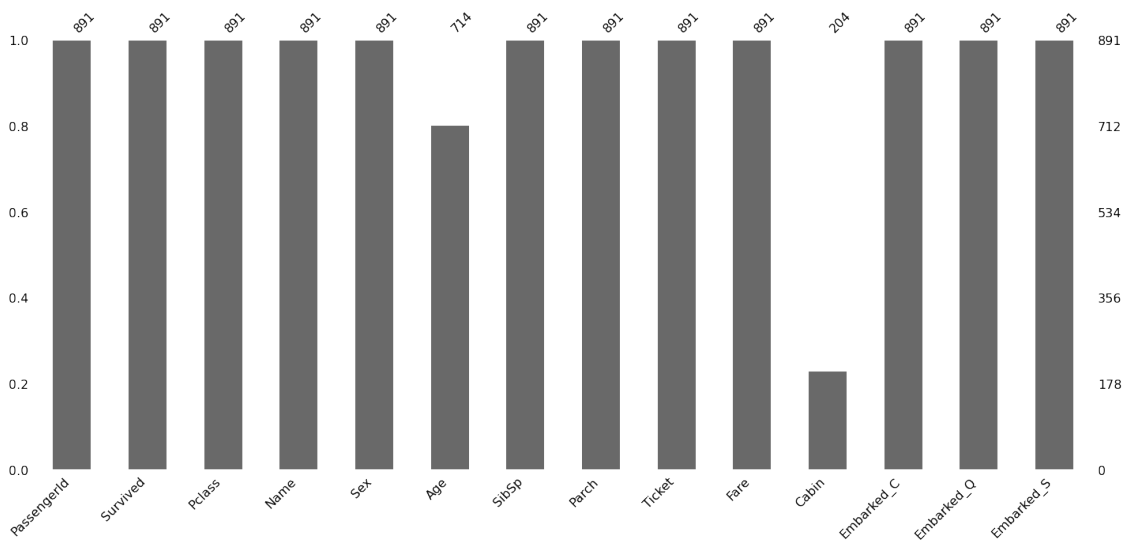
Zadanie 1 (0.5p.)

Stwórz wykres słupkowy brakujących danych zawartych w `train_data` wykorzystując *missingno*.

```
[12]: import missingno as msno

      msno.bar(train_data)
```

```
[12]: <AxesSubplot:>
```


Skupmy się na kolumnie **Cabin**. Nie będzie nam potrzebna w dalszej predykcji. Po pierwsze są to wartości katagoryczne i jako takie niewiele wnoszą (i tak dysponujemy takimi danymi jak klasa czy opłata). Możemy więc usunąć całą kolumnę.

```
[13]: train_data = train_data.drop(columns="Cabin")
```

Z wiekiem (kolumna **Age**) problem jest większy. Danych brakuje w wielu rekordach, ale nie na tyle wielu, aby tę kolumnę usunąć. Co więcej, może ona być istotna w dalszej predykcji. Musimy się więc zastanowić nad strategią rozwiązania tego problemu.

Z brakującymi danymi możemy sobie radzić w sposób następujący: 1. Usunąć kolumnę, która zawiera brakujące wartości, 1. Usunąć wiersze, w których brakuje wartości, 1. Zastąpić brakujące wartości innymi, np. średnią z kolumny, medianą albo wielkością stałą, 1. Przewidzieć brakujące wartości wykorzystując odpowiedni model uczenia maszynowego.

Ustaliliśmy przed chwilą, że w tym przypadku nie interesują nas rozwiązania 1 oraz 2. Spróbujmy rozwiązania numer 3.

Zadanie 2 (0.5p.)

Zastąp brakujące dane w kolumnie **Age** średnią z tej kolumny.

UWAGA - jeśli wykonujesz operację tego rodzaju, to warto zostawić oryginalne dane, np. żeby poeksperymentować z różnymi metodami uzupełniania danych. Tak też należy zrobić w tym przypadku.

```
[17]: data2 = train_data.copy(deep=True)
      mean = round(data2['Age'].mean())
      data2['Age'].fillna(mean, inplace=True)

      data2['Age'].isnull().sum() # There are no more nulls
```

[17]: 0

Docelowo będziemy chcieli zastosować strategię numer 4, gdyż dysponujemy odpowiednią liczbą przykładów uczących. Zajmiemy się tym w następnej części laboratorium.

2.5 Korelacja atrybutów

Analizując pozostałe kolumny, można dojść do wniosku, że imię nie powinno mieć znaczenia w predykcji. Numer biletu to dane katagoryczne, których nie zakodujemy numerycznie. Najzwyczajniej nie miałyby sensu generowanie 891 nowych kolumn. W ramach laboratorium dotyczącego przetwarzania języka dowiemy się, jak można tego rodzaju dane wykorzystać, ale w tym laboratorium po prostu je pominiemy.

Zadanie 3 (0.5p.)

Usuń kolumny **Name** oraz **Ticket** ze zbioru trenującego.

```
[368]: train_data.drop(columns=["Name", "Ticket"], inplace=True)
```

Ale jest jeszcze coś. Pomoże nam w tym macierz korelacji. Wykonaj poniższy kod.

```
[369]: from seaborn import heatmap
      from matplotlib import pyplot as plt

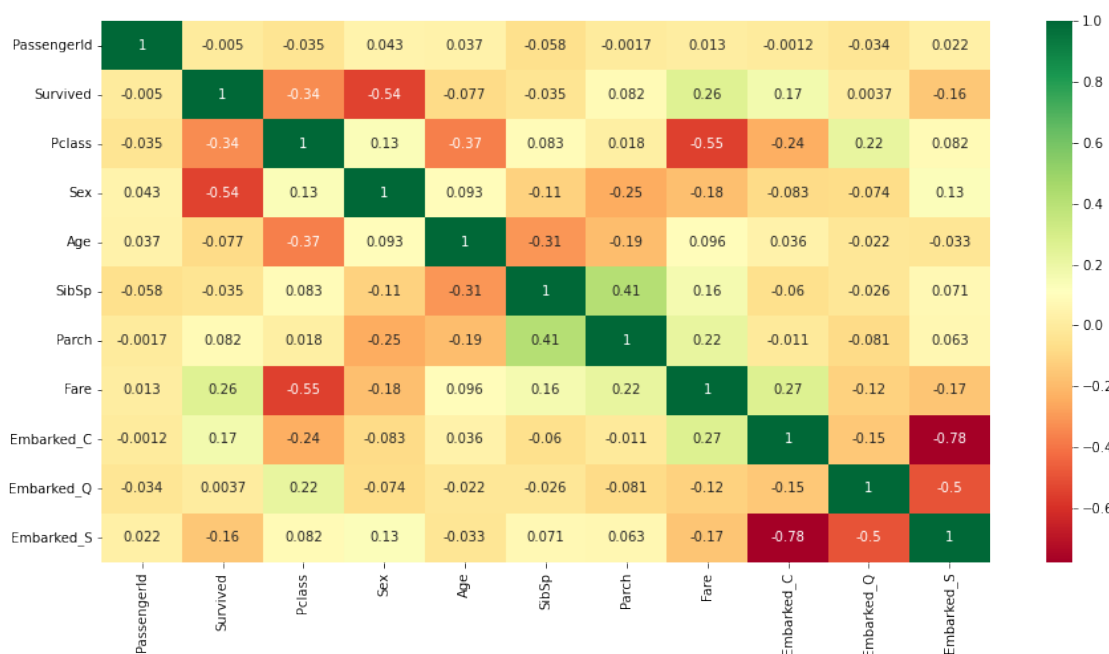
      plt.figure(figsize=(15, 7.5))
      heatmap(train_data.corr(), cmap="RdYlGn", annot=True)
      train_data.corr()
```

```
[369]:
```

	PassengerId	Survived	Pclass	Sex	Age	SibSp	\
PassengerId	1.000000	-0.005007	-0.035144	0.042939	0.036847	-0.057527	
Survived	-0.005007	1.000000	-0.338481	-0.543351	-0.077221	-0.035322	
Pclass	-0.035144	-0.338481	1.000000	0.131900	-0.369226	0.083081	
Sex	0.042939	-0.543351	0.131900	1.000000	0.093254	-0.114631	
Age	0.036847	-0.077221	-0.369226	0.093254	1.000000	-0.308247	
SibSp	-0.057527	-0.035322	0.083081	-0.114631	-0.308247	1.000000	
Parch	-0.001652	0.081629	0.018443	-0.245489	-0.189119	0.414838	
Fare	0.012658	0.257307	-0.549500	-0.182333	0.096067	0.159651	
Embarked_C	-0.001205	0.168240	-0.243292	-0.082853	0.036261	-0.059528	
Embarked_Q	-0.033606	0.003650	0.221009	-0.074115	-0.022405	-0.026354	
Embarked_S	0.022148	-0.155660	0.081720	0.125722	-0.032523	0.070941	

	Parch	Fare	Embarked_C	Embarked_Q	Embarked_S
PassengerId	-0.001652	0.012658	-0.001205	-0.033606	0.022148
Survived	0.081629	0.257307	0.168240	0.003650	-0.155660
Pclass	0.018443	-0.549500	-0.243292	0.221009	0.081720
Sex	-0.245489	-0.182333	-0.082853	-0.074115	0.125722
Age	-0.189119	0.096067	0.036261	-0.022405	-0.032523
SibSp	0.414838	0.159651	-0.059528	-0.026354	0.070941
Parch	1.000000	0.216225	-0.011069	-0.081228	0.063036
Fare	0.216225	1.000000	0.269335	-0.117216	-0.166603
Embarked_C	-0.011069	0.269335	1.000000	-0.148258	-0.778359
Embarked_Q	-0.081228	-0.117216	-0.148258	1.000000	-0.496624
Embarked_S	0.063036	-0.166603	-0.778359	-0.496624	1.000000

To, co widzisz to macierz korelacji (pod spodem reprezentacja graficzna). Współczynniki w macierzy korelacji to tzw. współczynniki korelacji [Pearsona](#). Współczynnik ten oznaczamy jako r i przyjmuje on wartości z przedziału $[-1, 1]$, gdzie -1 oznacza silną korelację ujemną (wysokim wartościom jednej cechy odpowiadają niskie drugiej lub odwrotnie), a 1 oznacza silną korelację dodatnią (wysokim wartościom jednej cechy odpowiadają wysokie wartości drugiej i odwrotnie). Taka macierz pozwala nam zweryfikować, czy w naszym zbiorze danych nie ma redundancji. Bardzo często korzystamy wówczas z wartości bezwzględnej r , gdyż interesuje nas fakt czy korelacja w ogóle jest, czy jej nie ma.

W tworzeniu modelu predykcji, najbardziej pożądane cechy posiadają następujące własności: - mają niski współczynnik korelacji z innymi cechami (chcemy, aby kolumny niosły jak najwięcej różnych informacji) - wysoki współczynnik korelacji z klasą, którą chcemy przewidywać (chcemy, aby kolumny z cechami mówiły jak najwięcej o klasie, którą będziemy przewidywać)

Analizując powyższe macierze, zauważyć można, że kolumna **PassengerId** nie jest silnie skorelowana w zasadzie z niczym, a w szczególności z **Age** oraz **Survived** (która to kolumna będzie nas później interesować).

```
[370]: train_data = train_data.drop(columns="PassengerId")
```

Mamy jeszcze problem. Przed zakodowaniem kolumny **Embarked** nie sprawdziliśmy, czy przypadkiem nie brakowało tam jakichś wartości. Jeżeli brakowało, to będziemy mieli wiersze, gdzie w każdej nowej kolumnie **Embarked** (C, Q, S) będzie zero.

Zadanie 4 (0.5p.)

Sprawdź, czy ma miejsce sytuacja, w której w danym wierszu **Embarked_C == Embarked_Q == Embarked_S == 0**. Jeżeli liczba takich rekordów jest mała - usuń je ze zbioru **train_data**.

```
[371]: mask = (train_data['Embarked_C'] == 0) & (train_data['Embarked_Q'] == 0) & \
        (train_data['Embarked_S'] == 0)
result = train_data.loc[mask]
print(len(result), len(data2))
```

2 891

Widzimy, że są tylko 2 wiersze, w których zachodzi równość **Embarked_C == Embarked_Q == Embarked_S == 0**. Możemy więc te wiersze usunąć, ponieważ jest ich mało.

```
[372]: train_data.drop(axis=0, index=train_data.index[mask], inplace=True)
train_data
len(train_data)
```

[372]: 889

2.6 Skalowanie wartości

Ostatnim elementem preprocessingu danych jest ich skalowanie. Zastanów się, co by się stało, gdyby wartości w jednej kolumnie wynosiły np. [10000, 100000], a w drugiej [1, 10]. Często takie zjawisko może powodować zaburzenia w trenowaniu modelu oraz jakości predykcji. Wszakże każdy algorytm w końcu sprowadza się do dodawania, mnożenia, dzielenia itp. Więcej informacji na temat tego, dlaczego skalowanie jest aż tak istotne, możesz znaleźć [tu](#).

Wykonajmy poniższy kod. Skaluje on wartości numeryczne z kolumn do przedziału [0, 1] z wykorzystaniem **MinMaxScaler**. Skalowanie odbywa się osobno dla każdej cechy.

Uwaga: zawsze zapisuj nazwy kolumn, gdyż funkcja ta zwraca tablicę numpy, pozbawiona jest informacji o nazwach atrybutów. Zauważ też, że operujemy tylko na danych treningowych (w kontekście kolumny **Survived**).

```
[373]: from sklearn.preprocessing import MinMaxScaler
from pandas import DataFrame

data_columns = train_data.columns
scaler = MinMaxScaler()
```

```
train_data = DataFrame(scaler.fit_transform(train_data))
train_data.columns = data_columns
train_data.head()
```

```
[373]:
```

	Survived	Pclass	Sex	Age	SibSp	Parch	Fare	Embarked_C	\
0	0.0	1.0	1.0	0.271174	0.125	0.0	0.014151	0.0	
1	1.0	0.0	0.0	0.472229	0.125	0.0	0.139136	1.0	
2	1.0	1.0	0.0	0.321438	0.000	0.0	0.015469	0.0	
3	1.0	0.0	0.0	0.434531	0.125	0.0	0.103644	0.0	
4	0.0	1.0	1.0	0.434531	0.000	0.0	0.015713	0.0	

	Embarked_Q	Embarked_S
0	0.0	1.0
1	0.0	0.0
2	0.0	1.0
3	0.0	1.0
4	0.0	1.0

Ten podrozdział pokrył kluczowe aspekty przygotowania danych. Ale jest jeszcze jedna rzecz, którą trzeba wiedzieć. Czasami optymalnym rozwiązaniem jest generowanie zupełnie nowych atrybutów (w oparciu o te istniejące) i używanie tych nowych atrybutów w procesie trenowania modelu. Takim algorytmem jest np. [YAGGA](#) (wykorzystywana w innym popularnym środowisku do uczenia maszynowego, jakim jest RapidMinerStudio). Przy czym dla powyższego przykładu wykorzystanie tego algorytmu byłoby nieuzasadnione. Poza tym biblioteka `sklearn` nie posiada tego algorytmu.

3 Regresja liniowa

Regresja liniowa jest jednym z najprostszych modeli predykcyjnych. Nadaje się ona do predykcji danych numerycznych, a więc w naszym przypadku np. do predykcji danych w kolumnie **Age**. Prosta regresja liniowa, dla 1 zmiennej, wyraża się wzorem:

$$y = ax + b,$$

gdzie y to zmienna zależna, x to zmienna niezależna, a współczynniki a i b liczone są wg wzorów opisanych [tu](#), bez wątplenia znanych Ci z algebry liniowej.

Pewnym rozwinięciem regresji liniowej jest Wielokrotna Regresja Liniowa (*Multiple Linear Regression, MLR*), która pozwala na wykorzystanie więcej niż jednej cechy do predykcji wartości. Stanowi ona de facto kombinację liniową pojedynczych cech. Więcej o tym mechanizmie możesz przeczytać [tu](#).

Przygotujmy się do naszej pierwszej predykcji. Z całości zbioru `train_data` wyodrębnimy te przykłady, w których nie brakuje danych z kolumny **Age**.

```
[374]: train_data_linear = train_data.dropna(inplace=False, subset=["Age"])
```

3.1 Podział na zbiór treningowy i testowy

Nasz zbiór `train_data_linear` podzielimy na dwa podzbiory: trenujący (75%) i testowy (25%). Trenujący pozwoli nam utworzyć model regresji liniowej, natomiast testowy - oszacować jej jakość. W tym momencie do predykcji wieku użyjemy tylko cechy **SibSp** (dla przykładu), będzie to więc klasyczna regresja liniowa. Pamiętaj, że wyniki uzyskiwane przez model na danych treningowych nie są wiarygodne. Konieczne jest sprawdzenie, jak model radzi sobie na danych testowych.

Uwaga: W eksperymentach ustalamy na sztywno wartość parametru `random_state`. [Doczytaj](#), dlaczego wykorzystywany jest ten parametr i co się dzieje, gdy jest on równy zero.

```
[375]: from sklearn.model_selection import train_test_split

x = train_data_linear["SibSp"]
y = train_data_linear["Age"]

x_train, x_test, y_train, y_test = train_test_split(
    x, y, test_size=0.25, random_state=0, shuffle=True
)
x_train = x_train.values.reshape(-1, 1)
x_test = x_test.values.reshape(-1, 1)
```

3.2 Trening modelu regresji

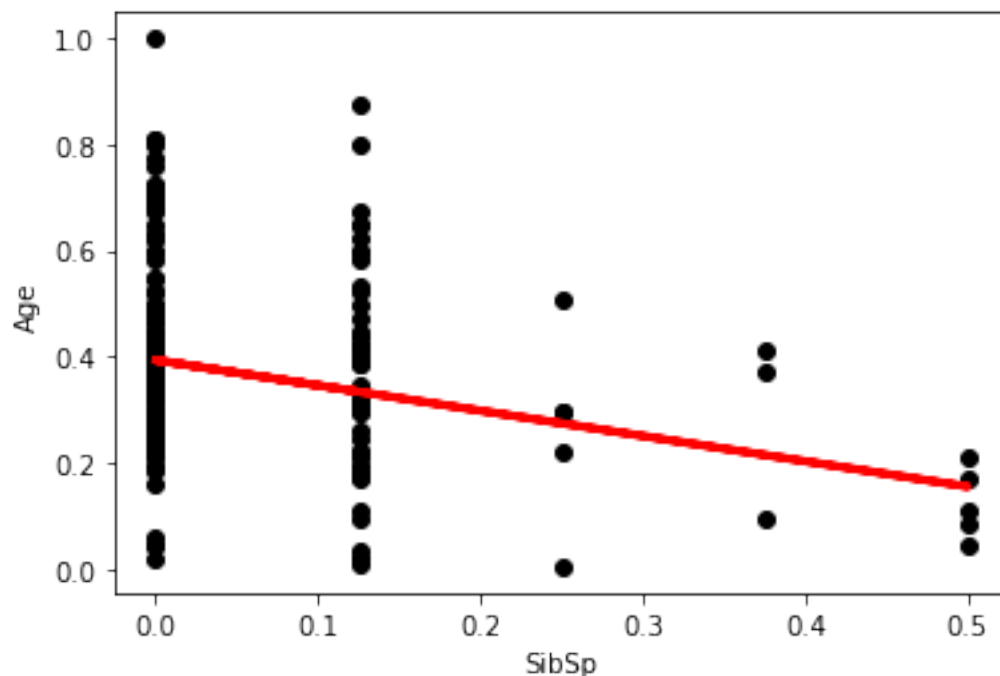
Na poniższym przykładzie możesz zobaczyć, jak trenujemy model oraz jak wygląda jego reprezentacja graficzna.

```
[376]: from sklearn.linear_model import LinearRegression
import matplotlib.pyplot as plt

model = LinearRegression()
model.fit(x_train, y_train)
predict = model.predict(x_test)

plt.scatter(x_test, y_test, color="black")
plt.xlabel("SibSp")
plt.ylabel("Age")
plt.plot(x_test, predict, color="red", linewidth=3)
```

```
[376]: [<matplotlib.lines.Line2D at 0x17eb9cb50>]
```


3.3 Ocena jakości modelu

Pytanie: skąd wiemy, czy nasz model działa dobrze, czy też źle? W regresji liniowej mamy do tego dwa podstawowe wskaźniki: Współczynnik determinacji (`r2_score`), który pokazuje, jak silna jest korelacja pomiędzy modelem, a próbą (im bliżej 1, tym lepiej), oraz błąd średniokwadratowy (**MSE** - *mean square error*), który pokazuje błąd średniokwadratowy naszego modelu (im bliżej 0, tym lepiej). Wykonaj poniższy kod, aby obliczyć oba te współczynniki dla wytrenowanego modelu.

```
[377]: from sklearn.metrics import mean_squared_error, r2_score
```

```
r2 = r2_score(y_test, model.predict(x_test))
MSE = mean_squared_error(y_test, predict)
print(r2)
print(MSE)
```

```
0.0683715756953468
```

```
0.03424820189222955
```

Nasza wartość MSE jest przyzwoita, stosunkowo blisko zera. Zauważ natomiast, że współczynnik determinacji jest także bliski zera. Czy to źle? Cóż, w naszym przypadku istotniejszy jest MSE. To, że nasz model przewiduje raz wiek zbyt duży, a raz zbyt mały, nie jest dla nas aż tak istotne, gdyż różnica od wieku prawdziwego jest niewielka. Pamiętaj jednak, że w przypadku wartości MSE istotna jest też skala (przedział) danych, które przewidujemy. Powyższa wartość MSE nie byłaby aż tak korzystna, gdyby przeskalowana wartość **AGE** wahała się np. w przedziale $[0, 0.03]$. Tak jednak nie jest.

```
[378]: print(min(y_test))
       print(max(y_test))
```

```
0.0041467705453631576
1.0
```

“You can have a very good MSE for a model which has a very poor R-squared. It just means that the your model has a low error when predicting values but there is very little correlation between the variables. These are statistical measures anyway.”

Uwaga: r2 używamy zazwyczaj na zbiorze treningowym. Jeżeli jesteś ciekawy dlaczego, [tu](#) znajdziesz interesującą dyskusję na ten temat.

3.4 Walidacja skrośna

Taki jednorazowy podział na zbiór trenujący i testowy (zwany zresztą z ang. *Split Validation* albo *Holdout*) może jednak dawać przekłamane wyniki, w szczególności, jeśli zbiór danych jest mały. Dlatego do weryfikacji jakości predykcji możemy również użyć walidacji skrośnej (z ang. *Cross Validation*). Walidacja skrośna polega na tym, że całość zbioru trenującego jest dzielona na K równych podzbiorów (tzw. *foldów*). Każdy podzbiór raz jest zbiorem testowym, a wówczas reszta staje się zbiorem trenującym. Koniec końców otrzymujemy więc K wyników, które możemy uśrednić i obliczyć z nich odchylenie standardowe. Spójrz na poniższy przykład.

```
[379]: from sklearn.model_selection import cross_val_score
       from statistics import mean, stdev

       x = x.values.reshape(-1, 1)

       scores_r2 = cross_val_score(model, x, y, scoring="r2", cv=10)
       scores_mse = cross_val_score(model, x, y, scoring="neg_mean_squared_error",
       ↪cv=10)

       print("mean: ", mean(scores_r2), " std: ", stdev(scores_r2))
       print("mean: ", mean(scores_mse), " std: ", stdev(scores_mse))
```

```
mean:  0.05866752037410665  std:  0.08499712828400914
mean:  -0.030239495851148986  std:  0.004209592980124557
```

Takie wyniki są znacznie bardziej wiarygodne. Typową liczbą podzbiorów jest 5-10 (zwykle im większy zbiór, tym mniej podzbiorów - aby zaoszczędzić czas).

3.5 Wykorzystanie wielu cech

Dlaczego mamy korzystać tylko z jednej cechy w naszej predykcji? Spróbujmy nasz model rozbudować. Może zastosowanie wszystkich cech będzie lepszym rozwiązaniem? A może jakiegoś ich podzbioru?

Przeanalizuj poniższy kod. Zauważ, że z tymczasowych danych trenujących *x* usunięta zostaje kolumna **Survived**. Jest to konieczne, ponieważ, docelowo (gdy już uzupełnimy **Age**) będzie to kolumna, którą będziemy chcieli przewidywać. Nie chcemy przewidywać danych w **Survived** z użyciem danych **Age** przewidzianych z wykorzystaniem **Survived**, bo to może zaburzyć wyniki predykcji w dalszym etapie naszego laboratorium.

3.6 Wyszukiwanie hiperparametrów na siatce

Zauważ także, że używamy ekstraktora cech RFE (feature selection). Przekazując do niego model, możemy zdecydować ile cech ma on wyekstrahować. Ale my nie chcemy tego robić dla każdej kombinacji cech oddzielnie, wprowadzając ich liczbę “z palca”. Wolelibyśmy, żeby optymalna liczba tych cech została określona eksperymentalnie.

Tutaj z pomocą przychodzi `GridSearchCV`. Jest to klasa, której najważniejsze parametry to: model, lista parametrów do optymalizowania modelu (właściwa dla danego modelu, RFE posiada jeden istotny parametr (zwany `n_features_to_select`) oraz krotność podzbiorów.

Uwaga: doczytaj w dokumentacji co to jest `neg_mean_squared_error`.

```
[380]: from sklearn.feature_selection import RFE
from sklearn.model_selection import KFold
from sklearn.model_selection import GridSearchCV

folds = KFold(n_splits=10, shuffle=True, random_state=0)
hyper_params = [{"n_features_to_select": list(range(1, train_data.shape[1]))}]

X = train_data_linear.drop(inplace=False, columns=["Age"]).
    ↪ drop(columns="Survived")
model_rfe = RFE(model)

model_cv = GridSearchCV(
    estimator=model_rfe,
    param_grid=hyper_params,
    scoring="neg_mean_squared_error",
    cv=folds,
    verbose=1,
    return_train_score=True
)

model_cv.fit(X, y)
model_cv.best_params_
```

Fitting 10 folds for each of 9 candidates, totalling 90 fits

```
[380]: {'n_features_to_select': 8}
```

Wiemy już, że nie wszystkie cechy są tak samo istotne. Razem jest ich 9 (usunęliśmy kolumnę **Survived**), ale dzięki RFE wiemy, że optymalne rozwiązanie otrzymamy z wykorzystaniem ośmiu z nich. Czas użyć trochę nowej wiedzy w praktyce.

3.7 Trening ulepszanego modelu regresji

Zadanie 5 (2p.)

Celem jest zastąpienie wartości NaN z kolumny **Age** w zbiorze `train_data` przewidzianymi wartościami.

Wykonaj poniższe czynności: 1. Przygotuj tymczasową zmienną `y_train` zawierającą dane z kolumny **Age** ze zbioru `train_data_linear`. 1. Przygotuj zmienną `x_train` zawierającą wszystkie kolumny z `train_data_linear` za wyjątkiem kolumn **Survived** oraz **Age**. 1. Przygotuj zmienną `x_test` na podstawie pierwotnego zbioru trenującego: `train_data`. `x_test` powinno zawierać wszystkie te rekordy, gdzie **Age** jest NaN. Po wyselekcjonowaniu tych rekordów, usuń z `x_test` kolumny **Age** oraz **Survived**. 1. Wytrenuj model regresji liniowej na podstawie danych (`x_train`, `y_train`), z wykorzystaniem RFE z ustaloną liczbą cech równą 8 (wybrane na podstawie poprzedniej analizy). 1. Wykorzystaj model do predykcji wartości **Age** dla zbioru `x_test`, wyniki zapisz w zmiennej `predict`. 1. W oryginalnym zbiorze danych `train_data`, zastąp wartości NaN z kolumny **Age** wartościami ze zmiennej `predict`.

```
[381]: y_train = train_data_linear['Age']
X_train = train_data_linear.drop(columns=["Age", "Survived"])
X_test = train_data[train_data["Age"].isna()].drop(columns=["Age", "Survived"])

model = LinearRegression()
model_rfe = RFE(model, n_features_to_select=8)

model_rfe.fit(X_train, y_train)
predict = model_rfe.predict(X_test)

train_data.loc[train_data["Age"].isna(), "Age"] = predict

train_data.info()
```

```
<class 'pandas.core.frame.DataFrame'>
RangeIndex: 889 entries, 0 to 888
Data columns (total 10 columns):
#   Column      Non-Null Count  Dtype
---  -
0   Survived    889 non-null    float64
1   Pclass      889 non-null    float64
2   Sex         889 non-null    float64
3   Age         889 non-null    float64
4   SibSp       889 non-null    float64
5   Parch       889 non-null    float64
6   Fare        889 non-null    float64
7   Embarked_C  889 non-null    float64
8   Embarked_Q  889 non-null    float64
9   Embarked_S  889 non-null    float64
dtypes: float64(10)
memory usage: 69.6 KB
```

I tak oto udało nam się poradzić z brakującymi wartościami w kolumnie **Age**. Nasz zbiór `train_data` jest kompletny i może posłużyć jako treningowy do zadania klasyfikacji związanego z kolumną **Survived**.

3.8 Wczytanie danych testowych

Zanim zajmiemy się jednak klasyfikacją, musimy wczytać dane testowe.

Zadanie 6 (2p.)

Wykonaj poniższe czynności: 1. Wczytaj dane testowe `titanic_test.csv`. 1. Zapoznaj się z danymi, sprawdź, czy brakuje kolumn/rekordów. 1. Opracuj dane testowe tak, aby była możliwa predykcja klasy **Survived**. W szczególności pamiętaj o: * przekonwertowaniu odpowiednich kolumn z kategoriycznych na numeryczne, * usunięciu odpowiednich kolumn, * odpowiednim przeskalowaniu danych, * uzupełnieniu brakujących wartości **Age**, wykorzystaj już wytrenowany klasyfikator, * podejmij decyzję, co zrobić z brakującą wartością **Fare**.

Gdy wykonasz wszystko powyższe, zwizualizuj dane testowe z użyciem metody `matrix()` z biblioteki `missingno`. W danych testowych nie powinno być wartości brakujących.

Pamiętaj o nazwach kolumn, w zbiorze trenującym i testowym muszą być takie same.

```
[382]: test_data = pd.read_csv("titanic_test.csv")
test_data.head()
```

```
[382]:
```

	PassengerId	Pclass	Name	Sex	\
0	892	3	Kelly, Mr. James	male	
1	893	3	Wilkes, Mrs. James (Ellen Needs)	female	
2	894	2	Myles, Mr. Thomas Francis	male	
3	895	3	Wirz, Mr. Albert	male	
4	896	3	Hirvonen, Mrs. Alexander (Helga E Lindqvist)	female	

	Age	SibSp	Parch	Ticket	Fare	Cabin	Embarked
0	34.5	0	0	330911	7.8292	NaN	Q
1	47.0	1	0	363272	7.0000	NaN	S
2	62.0	0	0	240276	9.6875	NaN	Q
3	27.0	0	0	315154	8.6625	NaN	S
4	22.0	1	1	3101298	12.2875	NaN	S

```
[383]: from pandas import Categorical
from pandas import get_dummies

test_data = test_data.drop(columns=["Cabin", "Name", "Ticket", "PassengerId"])
test_data["Sex"] = Categorical(test_data["Sex"]).codes
test_data = get_dummies(data=test_data, columns=["Embarked"])
test_data.head()
```

```
[383]:
```

	Pclass	Sex	Age	SibSp	Parch	Fare	Embarked_C	Embarked_Q	\
0	3	1	34.5	0	0	7.8292	0	1	
1	3	0	47.0	1	0	7.0000	0	0	
2	2	1	62.0	0	0	9.6875	0	1	
3	3	1	27.0	0	0	8.6625	0	0	
4	3	0	22.0	1	1	12.2875	0	0	

	Embarked_S
0	0
1	1
2	0
3	1
4	1

```
[384]: test_data.isna().sum()
```

```
[384]: Pclass      0
Sex          0
Age         86
SibSp       0
Parch       0
Fare        1
Embarked_C  0
Embarked_Q  0
Embarked_S  0
dtype: int64
```

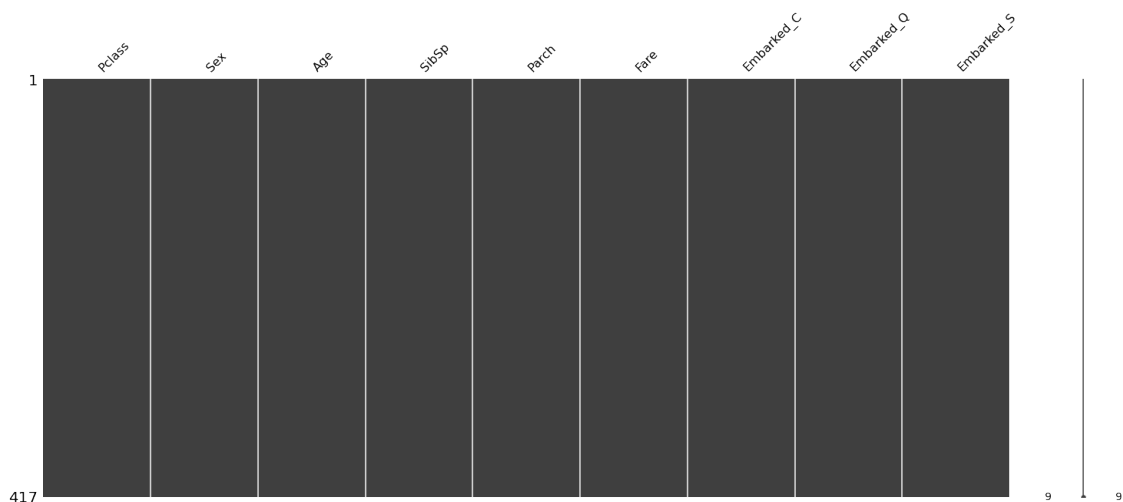
```
[385]: # Delete record where Fare is missing because there is only 1 record with
↳ missing Fare
test_data.dropna(subset="Fare", inplace=True)

X_test = test_data[test_data["Age"].isna()].drop(columns=["Age"])
predict = model_rfe.predict(X_test)
test_data.loc[test_data["Age"].isna(), "Age"] = predict
```

```
[386]: from missingno import matrix

matrix(test_data)
```

```
[386]: <AxesSubplot:>
```


4 Regresja logistyczna

Regresja logistyczna jest modelem, który pozwala na przewidywanie wartości zmiennych dychotomicznych (binarnych), w oparciu o jedną lub większą liczbę cech. Funkcją bazową regresji logistycznej jest funkcja logistyczna:

$$y = \sigma(x) = \frac{1}{1 + e^{-(ax+b)}}$$

Funkcja ta jest bardzo podobna do regresji liniowej (współczynniki, których uczy się model to a oraz b), ale wartości tej funkcji ograniczone są do zbioru $[0, 1]$. Dzięki temu można bardzo łatwo zmapować te wartości na zbiór dwuelementowy: 0 i 1, wygodny do klasyfikacji - jeśli wartość funkcji jest > 0.5 , to mapowana jest ona na 1, w przeciwnym razie na 0. Bardzo ciekawe podsumowanie teoretycznych podstaw regresji logistycznej znajdziesz [tu](#).

Zmienne dychotomiczne to inaczej zmienne, które przyjmują jedynie dwie wartości. Przykładem jest nasza kolumna **Survived** z danych trenujących. Podzielmy więc zbiór trenujący (zawierający etykiety klasy) na podzbiory do trenowania i testowania modelu.

```
[387]: X = train_data.drop(inplace=False, columns=["Survived"])
      y = train_data["Survived"]

      X_train, X_test, y_train, y_test = train_test_split(
          X, y, test_size=0.25, random_state=0, shuffle=True
      )
```

4.1 Ocena poprawności klasyfikacji

Wytrenujmy nasz pierwszy model i oszacujmy jego dokładność.

```
[388]: from sklearn.linear_model import LogisticRegression

      model = LogisticRegression()
      model.fit(X_train, y_train)
      model.score(X_test, y_test)
```

```
[388]: 0.7488789237668162
```

74% - nieźle, ale może da się ten wynik poprawić. Problem, którym teraz się zajmujemy to problem klasyfikacji. W problemach klasyfikacji mamy dwie główne miary jakości modelu. Jest to dokładność (z ang. *accuracy*) albo tzw. AUC (z ang. *Area Under [ROC] Curve*). Dokładność jest dość intuicyjną miarą, gdyż jest to liczba poprawnie zaklasyfikowanych przykładów (z obu kategorii), podzielona przez liczbę wszystkich przykładów podlegających klasyfikacji:

$$Acc = \frac{TP + TN}{TP + TN + FP + FN},$$

gdzie:

- *TP* (true positives) - liczba pozytywnych przypadków (np. osób, które przeżyły katastrofę) zaklasyfikowanych poprawnie,
- *TN* (true negatives) - liczba negatywnych przypadków (np. osób, które nie przeżyły katastrofy) zaklasyfikowanych poprawnie,
- *FP* (false positives) - liczba pozytywnych przypadków, zaklasyfikowanych błędnie,
- *FN* (false negatives) - liczba negatywnych przypadków, zaklasyfikowanych błędnie.

Dokładności używamy, gdy klasy rozłożone są w miarę równomiernie, a AUC, gdy jedna klasa jest dominująca. Sprawdźmy, jak jest w naszym przypadku.

```
[389]: y_0 = y[y == 0].size
      y_1 = y[y == 1].size
      print("0:", y_0)
      print("1:", y_1)
```

```
0: 549
```

```
1: 340
```

Uznajmy, że zbiór ten jest umiarkowanie zbalansowany. Wybierzmy więc `accuracy` jako `scoring`. `roc_auc` wykorzystamy w następnym laboratorium, gdzie zbiór danych będzie znacznie bardziej niezbalansowany.

Zadanie 7 (1p.)

Ustal optymalną liczbę cech do predykcji klasy **Survived**. Skorzystaj z RFE, GridSearchCV oraz 10-krotnej walidacji skróśnej.

```
[390]: from sklearn.feature_selection import RFE
      from sklearn.model_selection import KFold
      from sklearn.model_selection import GridSearchCV

      folds = KFold(n_splits=10, shuffle=True, random_state=0)
      hyper_params = [{"n_features_to_select": list(range(1, train_data.shape[1]))}]

      X = train_data.drop(inplace=False, columns=["Survived"])
      model_rfe = RFE(model)

      model_cv = GridSearchCV(
          estimator=model_rfe,
          param_grid=hyper_params,
          scoring="neg_mean_squared_error",
          cv=folds,
          verbose=1,
          return_train_score=True
      )

      model_cv.fit(X_train, y_train)
      model_cv.best_params_
```

Fitting 10 folds for each of 9 candidates, totalling 90 fits

```
[390]: {'n_features_to_select': 7}
```

Posiadając liczbę cech, ustalmy jaki zestaw parametrów regresji logistycznej (zobacz parametry) jest optymalny dla naszego problemu. Jako solvera użyjemy modelu *saga*. Jest on szybki i wspiera regularyzację Elastic Net (zobacz definicję).

4.2 Przeuczenie

W trakcie trenowania modelu może dojść do sytuacji, w której zostanie on przeuczony (z ang. *overfitting*). Gdy to się wydarzy, model może mieć bardzo dokładne wyniki, gdy zastosujemy go na danych, które już widział na etapie trenowania. Takie szacowanie jakości modelu jest oczywiście błędem metodologicznym. Przeuczenie modelu jest bardzo istotnym problemem w sztucznej inteligencji i istnieje szereg metod, służących zapobieganiu tego zjawiska. Jedną z nich jest regularyzacja - do globalnej funkcji błędu dodawane są “kary”: L1 oraz L2, które stanowią miary wielkości parametrów obliczonych w trakcie treningu. Obie te wartości są tak naprawdę normami (odpowiednio L1 i L2) wektorów wag modelu przeskalowane przez określoną wartość (w sklearn określoną jako C). Dodawanie tych kar ma zabiec przeuczeniu. Jak słusznie możesz się spodziewać, zbyt duże kary spowodują z kolei niedouczenie (ang. *underfitting*). Więcej o konstrukcji i zastosowaniach regularyzacji L1 i L2 przeczytać możesz [tu](#).

Zadanie 8 (1p.)

Dowiedz się, jaki zestaw parametrów dla naszego problemu jest optymalny.

```
[391]: hyper_params = {
    "estimator__solver": ["saga"],
    "estimator__C": [0.001, .009, 0.01, .09, 1, 5],
    "estimator__penalty": ["l1", "l2"],
    "estimator__intercept_scaling": [0.01, 0.1, 1., 10., 20.],
    "estimator__max_iter": [1000],
    "n_features_to_select": [7]
}

model_cv = GridSearchCV(
    estimator=model_rfe,
    param_grid=hyper_params,
    scoring="neg_mean_squared_error",
    cv=folds,
    verbose=1,
    return_train_score=True
)

model_cv.fit(X_train, y_train)
print(model_cv.best_params_)
print(model_cv.best_score_)
```

Fitting 10 folds for each of 60 candidates, totalling 600 fits

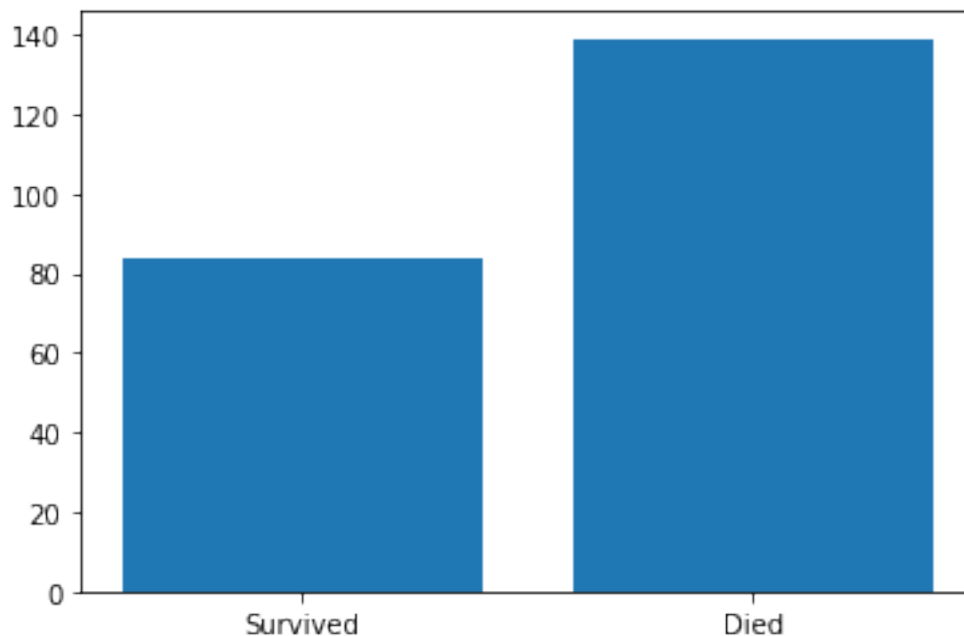
```
{'estimator__C': 5, 'estimator__intercept_scaling': 0.01, 'estimator__max_iter':
```

```
1000, 'estimator__penalty': 'l1', 'estimator__solver': 'saga',  
'n_features_to_select': 7}  
-0.17865219357756673
```

Zadanie 9 (1p.)

Wytrenuj optymalny model (parametry dobierz na podstawie poprzednich zadań) oraz dokonaj predykcji brakujących wartości klasy **Survived** dla zbioru `titanic_test.csv`. Wyniki zwizualizuj na wykresie słupkowym.

```
[392]: model = LogisticRegression(solver="saga", C=5, penalty='l1',  
    ↪ intercept_scaling=0.01, max_iter=1000)  
model_rfe = RFE(model, n_features_to_select=7)  
model_rfe.fit(X_train, y_train)  
  
prediction = model_rfe.predict(X_test)  
  
plt.bar(['Survived', 'Died'], [sum(prediction), len(prediction) -  
    ↪ sum(prediction)])  
plt.show()
```


5 Pytania kontrolne

(1p.)

1. Co zrobić z kolumną, która zawiera wartości od “A” do “D”, a powinna zostać wykorzystana przez model?

- Ponieważ kolumna zawiera dane kategoryczne o więcej niż 2 różnych wartościach, najlepszym rozwiązaniem jest stworzenie 4 nowych kolumn, odpowiadających wartościom od “A” do “D”, które zawierają wartości 0 oraz 1. Odpowiednia kolumna zawiera wartość 1, jeżeli w kolumnie z wartościami od “A” do “D” występowała wartość, odpowiadająca nowej kolumnie, a 0 w przeciwnym wypadku. Konieczne jest również usunięcie kolumny z wartościami od “A” do “D”. Opisaną technikę nazywa się *one-hot encoding*.
2. Jakie są sposoby radzenia sobie z danymi brakującymi?
    - Usuwanie wierszy, w których brakuje danych w kolumnie lub kilku kolumnach (zwykle, gdy takich wierszy jest niewiele, a ich usunięcie nie powoduje utraty wartościowych danych),
    - Zastępowanie brakujących danych wartością średnią lub medianą wartości z danej kolumny, w której znajduje się brakująca wartość,
    - Usuwanie całych kolumn z brakującymi danymi (zwykle się wykorzystuje, gdy dana kolumna zawiera mało istotne dane lub brakuje większości wartości),
    - Predykcja brakujących wartości na podstawie pozostałych cech, przy pomocy odpowiedniego modelu uczenia maszynowego.
  3. Jak nazwiesz typ wartości dla kolumny, która zawiera tylko i wyłącznie liczby 13 oraz 17?
    - Jest to **typ kategoryczny**, ponieważ w kolumnie występują tylko 2 różne wartości, więc można je zmapować na typ binarny.
  4. Czy stosowanie jednorazowego podziału zbioru na testowy i trenujący jest zawsze niezalecane? Jaka jest inna metoda?
    - Jednorazowy podział na zbiór trenujący i testowy jest niezalecany, ponieważ wytrenowany w ten sposób model może dawać przekłamane wyniki. Lepszą metodą jest podział zbioru na kilka tzw. *foldów*, z których kolejno każdy jest traktowany jako zbiór testowy, a pozostałe jako zbiór treningowy. Taka metoda nazywana jest *walidacją skrośną* (Cross Validation).
  5. Czy każda cecha w modelu jest istotna? Jakie znasz metody wybierania podzbiorów cech?
    - Nie wszystkie cechy są istotne. Najbardziej istotne są cechy, które zawierają niski współczynnik korelacji z pozostałymi cechami i jednocześnie wysoki współczynnik korelacji z cechą, którą na ich podstawie chcemy przewidywać. Do wybrania optymalnego podzbioru cech możemy wykorzystać ekstraktor cech **RFE**. Pozwala on na wybranie wskazanej liczby najwartościowszych cech z przekazanego do niego modelu uczenia maszynowego. Aby wyznaczyć optymalną liczbę cech, możemy wykorzystać klasę `GridSearchCV`.
  6. Jak oszacować skuteczność modelu, który dokonuje predykcji gatunku zwierzęcia, a jak modelu, który przewiduje kurs akcji giełdowych?
    - Model, dokonujący predykcji gatunku zwierzęcia, przewiduje dane kategoryczne. Do wyznaczenia skuteczności takiego modelu wykorzystuje się dwie główne miary:
      - dokładność (ang. *accuracy*),
      - AUC (ang. *Area Under [ROC] Curve*)
    - Model, który dokonuje predykcji kursu akcji giełdowych, przewiduje dane numeryczne. Do wyznaczenia skuteczności tego modelu, najlepiej jest wykorzystać poniższe miary:
      - współczynnik determinacji (*r2_score*),

– MSE (ang. *mean square error*)

7. Jakiej wartości korelacji spodziewać się dla danych typu *kraj pochodzenia - język*, a jakich dla problemu typu *predator - prey*?

- *Kraj pochodzenia - język* - wartość wskaźnika korelacji bliska 1 (język, którym dana osoba się posługuje, jest silnie uzależniony od kraju pochodzenia tej osoby),
- *Predator - prey* - wartość wskaźnika korelacji bliska 1 (liczba drapieżników jest silnie uzależniona od liczby ofiar)

8. Jakich modeli użyć dla obu problemów opisanych w punkcie wyżej?

- *Kraj pochodzenia - język* - regresja logistyczna (ponieważ jest to problem klasyfikacji),
- *Predator - prey* - regresja liniowa (ponieważ przewidujemy liczbę drapieżników na podstawie liczby ofiar)

6 Zadanie dodatkowe *

(2p.)

Poniższe zadanie jest dodatkowe, nie musisz go wykonać.

W tym laboratorium rozważyliśmy dwa rodzaje regresji: liniową i logistyczną. W bibliotece `sklearn` istnieje jednak kilka innych typów liniowych modeli ([Linear classifiers](#)). Sprawdź czy dla problemu wieku (**Age**) i/lub klasy **Survived** dasz radę uzyskać wyższą skuteczność niż dla modeli zaproponowanych w laboratorium. Jeżeli Ci się to uda, oszacuj, czy różnica/różnice są znaczące z punktu widzenia statystycznego.

Dodatkowo, jeżeli wyżej wspomniane tematy są dla Ciebie interesujące, zapoznaj się z materiałami dodatkowymi: [train-valid-test split](#), [ROC & AUC](#), [Regresja logistyczna](#), [MLU Explain](#) oraz [regularyzacja L1 i L2](#).